

Med Hensyn til min Stilling til Statte-
spørgsmaalet overhovedet vil jeg sige, at jeg
heft vil hylde det Princip, at al den i en
Kommune skydende Indtægt bæftattes til
Fordel for den Kommune, hvori den frem-
bringes. Det kan der jo efter det fore-
liggende Lovforslag slet ikke blive Tale om,
og det maa vi altsaa se bort fra, skønt man
vilde derved undgaa al mellemkommunal
Afregning af Stattepligten; paa den anden
Side vil det være fuldstændig at forandre
de Grundregler, man hidtil har haft for
Bæftatning, og det maa jeg altsaa frastalde.
Derimod finder jeg, at det vilde være det
mest naturlige, at det blev Næringskom-
munen, der kom til at ansætte Staten for
dem, der udøve Næring i Kommunen; derved
vilde Staten blive ensartet for alle de
næringsdrivende. Der blev altsaa ikke Tale
om Ullighed under Konkurrencen, da alle
vilde arbejde under lige Forhold; og jeg kan
ikke indse, at der er nogen særlig Bæns-
lighed ved at komme til Afregning med
Opholdskommunen. Min Mening er ganske
vist den, at Næringskommunen maa afgive
en Del til Opholdskommunen, om det nu
skal være $\frac{1}{4}$ eller mere; for Købstædernes
Bæftommende vil jeg gerne gaa med til $\frac{1}{8}$.
Men Sagen bliver efter min Mening klarest,
naar Vigningen foregaaer i Næringskommunen,
hvilket ogsaa tidligere har været anjet for
at være gørligt. — Naar man endelig ikke
at blive enig derom, men sikkerer Staten
til en fast Procent, kan jeg ikke andet end
gentage, hvad der tidligere er udtalt af
ærede Medlemmer for Købstæderne, at et
Maksimum af 2 pCt. efter min Mening er
en alt for lav Bæftatning i Forhold til den
Stattepligt, der hviler paa de Beboere, der
bo i Kommunen. Det er et saa betydeligt
Misforhold — for Kjøbenhavns Bæftom-
mende vil det endog kun blive halvanden
Procent —, at jeg maa tilraade, at man
der kommer noget højere, da Købstæderne
ikke kunne være tilfredse med det, som er
stillet op i Forslaget.

Naar den højtærede Indenrigsminister
i Gaar udtalte, at Repræsentanter for
Attieselskaber, naar de bo uden for Nærings-
kommunen, ikke have nogen personlig For-
del af de Goder, som Næringskommunen
yder, er det ganske vist Tilfældet, men det
kan dog lige saa lidt betvivles, at Nærings-
kommunen i ethvert Tilfælde har en be-
tydelig Byrde af de Anlæg, som blive lagte
i den af Folk uden for Næringskommunen.
Det gælder navnlig med Hensyn til større
industrielle Foretagender. Det kan jo ikke
være andet, end at de maa bebyrde Kom-
munen ganske betydeligt baade med Hensyn

til Skole- og Fattigvæsen og paa andre
Maader. Jeg mener derfor, at disse 2 pCt.,
som Næringskommunen kan faa, er et sær-
deles utilfredsstillende Ekvivalent for de
Byrder, som paalægges dem, og jeg vil i
høj Grad ønske, at det eventuelle Udvalg
maa paa dette Punkt komme til et mere
tilfredsstillende Resultat.

Bygningsstylden skal jeg ikke omtale
videre. Den berører overhovedet Købstæderne
saa overordentlig lidt; men jeg kan heller
ikke se andet, end at den hviler paa et over-
ordentlig sundt og godt Grundlag, og maa
efter min Mening blive en Hjælp for Hart-
kornet. Naar jeg skal gøre nogen Bemærk-
ning til den, er det den, som er gjort tid-
ligere med Hensyn til § 30, hvori Medsættel-
sen er sat til 1000 Kr. Denne Medsættelse
er temmelig lav, og jeg mener, at man maatte
kunne gaa op til en Medsættelse af 2000 Kr.
i Betragtning af de mange jordløse Huse,
som navnlig benyttes af Arbejdere. Jeg
mener, at den Slags Boliger maa være fri
for en saadan Stat.

Om der nu ogsaa her har vist sig be-
tydelige Uoverensstemmelser, vil jeg dog
haabe, at det Grundlag for Bæftatningen,
der er kommet frem, og som jeg erkender er
i mange Henseender overordentlig godt, ved
Smødetommen fra forfællig Side maa føre
til det Fremfædt, som vi utvivlsomt kunne
komme til ved at opnaa Overenskomst.

Bojsen: Det er som mangeaartigt Med-
lem af en Landkommune, at jeg vil tage
Ordet i denne Sag. Jeg mener, at for
Landkommunerne har Formen af Lovforslaget
en særdeles stor Betydning. Som bekendt
er der ikke Jurister anbragte som Formænd
i Landkommunerne; vi ere i den Henseende
overladte til os selv, og naar Folk altsaa
ude i Landkommunerne skulle have en ny Lov,
maa den gerne have en tydelig og helstøbt
Form. Dersom man om en og samme Sag
saa flere forskellige Love, som maatte staa
mere eller mindre i Strid med hverandre
indbyrdes, opstaaer der en Række af Tvivls-
spørgsmaal. Sogneraadsformanden skal da
skrive til Amtet og Amtet til Indenrigs-
ministeriet for at faa Ræde paa, hvorledes
det og det skal fortolkes. — Jeg tror, at
den Form, som dette Forslag har, er af den
Bæftaffenhed, at det, dersom vi fik det ud i
vore kommunale Raad, vilde frembringe en
lang Række af Tvivlsspørgsmaal. Sagen er,
at denne Lov er ikke knyttet til den gamle
Kommunallov saaledes, som jeg vilde have
ønsket, at den havde været, nemlig som en
integrerende Del af den gamle Lov af 6te
Juli 1867. Og Spørgsmaalet bliver saa;